

Roheline HÄÄDEMEESTE

Nr. 9

Häädemeeste roheline häälekandja

November 2007

INTERVJUU

Toimumise aeg ja koht: 8. 11. 2007, Tartus.

Intervjueeritav: MTÜ Eesti Ornitoloogiaühingu esimees Andres Kalamees.

Intervjuu ideeks oli üht-teist teada saada vallahva jaoks tänaseni üpris ähmaseks jääva SA Luitemaa tegutsemistest.

1. Kuidas MTÜ Eesti Ornitoloogiaühing osutus osalejaks LIFE Häädemeeste projektis?

Olime LIFE-projekti põhitaotleja.

2. Mis tingimustel see alguse sai ja millal?

Olid partnerid – RMK, Pärnu Keskkonnateenistus. Algas see 2001. a.

3. Kes olid lepingule allakirjutajad?

Olid partnerlepingud.

4. Millised varad (ja miks) soetati projektiga Eesti Ornitoloogiaühingule?

Kõike ei mäleta. Oli vist rootor-niidukid, saed, mööblit jm.

5. Milliste tulemusteni jõudsite SA Luitemaaga nende varade edasise kasutamise ja üleandmise suhtes?

Varad anti SA Luitemaale aktiga üle 30. mail k. a. raamatupidamisliku väärtuse alusel. Loomade üle käivad omanikega läbirääkimised. Ilmselt müüakse need neile aasta lõpul umbes poole soetusmaksumusega.

Minu soovile, näha varade üleandmisakti, vastas Kalamees peale paberite krabistamist tagatoast tagasi tülles, et ta ei leia seda akti üles (!).

Sama sooviga pöördusin 26. novembril SA Luitemaa Nõukogu esimehe Toomas Abeli poole. Tal oli huvitav arvamus, et peab kõigepealt kontrollima, kas see akt on hoopiski salastatud (!?). Selle peale kirjutasin püstijalu (kõnelus toimus mulle istet pakkumata!) tema laua juures avalduse SA Luitemaa Juhatusesele, milles palusin EER Häädemeeste rohelistele nimetatud akt edastada elektrooniliselt.

Tiit Merenäkk

HINGEKUU MÕTTEID

Kas leidsite aega hingepäeval (2. novembril) läita koduaknal küünal oma siitilmast lahkunud lähedaste mälestuseks? Või tegite mõnel pühapäeval pausi igapäevastest rabelemistest ning pidasite oma hinges ja vaimus nõu minevikulehtrisse suubuvate päevade üle? Ja kas teid ei teinud pisutki rahutuks kuu keskel Postimehes avaldatud pisike teade: “2 miljardit krooni kasvas oktoobris eraisikute laenuvõlg Eesti kommertsbankade ees. Kuu lõpus ulatus see 102,46 miljardi kroonini.”

Võlgu elatud elud ja päevad... Ja sealsamas meis (kui eilsetes nõukogude inimestes) edasi elav silmakirjalikkus ja hurraaoptimism, mis haakub hästi tänase ameerikaliku “okeiga”. Meeli ja mõtteid haaranud igapäev propageeritav edukultus vaid süvendab seda.

Üks suurimaid elamusi selles vallas oli kindlasti Eesti Kaubandus-Tööstuskoja novembrikuu teemalehest “Ettevõtte ühiskondlik vastutus” lugeda artiklit “Ettevõtte edukus sõltub tulevikus üha enam vastutustundlikust käitumisest.” Allikas: Viktor Valkiaisen, maxit Estonia AS. Jahmatavalt mõjus just loo viimane osa, mis oli pealkirjastatud järgmiselt: “Ettevõtte sotsiaalsest panusest sõltub kogukondlik rahulolutunne.” Alljärgnevalt avaldame selle lõpu. “Ettevõtte sotsiaalne vastutus peaks algama mõtteviisist, et ettevõtte otsustab

vabatahtlikult anda omapanuse ettevõttest sõltuvate inimeste kohaliku kogukonna heaks. Panustamist kohaliku kultuurielu edendamisse ei reguleeri ükski standard, kuid enim tähendavad taolised teod näiteks just maapiirkondadele, kus ettevõtete hea suhtumine oma töötajatesse eriti hästi tunda annab.”

Kuidas maxit Estonia AS-i jagus julgust rääkida sotsiaalsest vastutusest, kui ta aastaid järjepanu on tegutsenud kohaliku elukeskkonna reostajana!? Tasub vaid veel kord heita tagasipilk meie lehe veergudel avaldatud materjalidele, mis seda (kuritegelikku?) hoolimatust kinnitavad.

Maxit Estonia AS-i lohutuseks võib tuua veel samaväärse demagoogia näite lehe neljandalt leheküljelt, kus vallavanem põhjendab kaotust Lembit Künnapasele: “... tulenevalt kogemuste ja praktika puudumisest väärtete menetluse läbiviimiseks on ehitusnõunik (!?) nii protokollil koostamisel kui ka otsuses jätnud nõuetekohaselt ja vajalikul määral (!?) kajastamata väärtete tunnused...” Et kui protokollija olnuks “kogenud kala”, siis oleks ikka väärtete tunnused nõuetekohaselt kirja saanud ja Künnapas auti mängitud! Ning kõiges on süüdi ju vaid kogemusteta ehitusnõunik! Mitte vallavanem, kelle nõudmisel arg Liimal oli sunnitud vääritud protokollil kirjutama...

Alanud on aga adventiaeg, aasta kõige õnnistatum osa. Kõik ausad inimesed lähevad sellele vastu uute lootuste ja ootustega, uue usu ja armastusega. Teeme siis seda meiegi. HEAD JÕULUKUUD!

EER Häädemeeste rakk

“Roheline Häädemeeste”

Trükiarv: 1500

Trükikoda: Bookmill

e-mail: rohelineleht@gmail.com

Toimetaja k.t: Tiit Merenäkk

Ilmub kord kuus.

Meie ajaleht on loetav internetis:

<http://rohelineleht.googlepages.com>

Ei saa me läbi Lätita...I

Sellise viimasel ajal paljutsiteeritud reaga ühest Runneli luuletusest võiks alustada mõtisklust naabrite juures toimuva üle. Et paremini mõista, mis toimub ka kodus – Eestis. Samuti lahti mõtestada ennenägematu sündmus Läti lähiajaloo – nimelt oli nende äsjasel Iseseisvuspäeval (18. novembril) valitsusparteide (mängu)president sunnitud ära jätma piduliku riiklike aumärkide väljajagamise ja sellega seotud vahuveinipeo, kuna lõviosa autasustatutest keeldus neid korrumppeerunud võimult vastu võtmast. **Läti rahvas löi lõpuks oma selja sirgeks!** Huvitav, miks küll meie trükisõna selle sensatsiooni üksmeelselt maha vaikus... Kas mitte selleks, et eestlased ei kordaks sedasama järgmise aasta 24. veebruaril!? Et aru saada, mis Lätis lahti on, tuleb kõigepealt vaadelda ajaloolist taustüsteemi. Ning paratamatult seostub see ikka ja jälle meie ühise eilsega, kommunistliku minevikuga.

Esimese maailmasõja käigus moodustusid lätlastel (nagu eestlastelgi) “*Suure Sotsialistliku Oktoobrirevolutsiooni* (SSOR-i) puhkemise” alguseks oma rahvuslikud väeosad, mis pöördeliste koduste iseseisvussündmuste toimumise ajaks (1917–18) osutusid olema hoopiski kokkuvarisenud Tsaari-Venemaa avarustes. Võimuharaanud kriminaalse kommunistliku hunta praktiline peamees (kes tegelikult kindlustas SSORi läbiviimise ja püsijäämise!) sm. Trotski taipas suurepärase strateegina selle juhuse tähtsust. Viivitamatult kohtus ta Läti väejuhtidega ja lubas neil sedamaid pöörduda kodumaale, see sakslastest vabastada ja ka seal kehtestada nõukogude vabariik, kui vaid siseriiklik olukord seda vähegi võimaldab. Seniks aga toetagu läti seltsimehed nõukogude võimu kindlustamist, sest vaid see aitab tõeliselt neil koju tagasi pöörduda. Selle silmade ette riputatud peibutusporgandi järel (millega näiteks kavalad lõunamaalased meelitavad tõrksat eeslit edasi liikuma!) läksidki lätlased aktiivselt võitlusse nõukogude võimu eest. Neid võis kohata kõige palavamatel kodusõja rindelõikudel, nt. Denikiniga (sh. ka Eesti Vabadussõja lõunarindel!), kus otsustati uute punaste peremeeste püsijäämine. Ja tõepoolest, neil õnnestus ka kodumaal korraks kehtestada (1919) verine Läti Nõukogude Vabariik, eesotsas tšekisti sm. Stučkaga... Läti kütid said Sarmaatia legendikel kuri-kuulsateks veel ka nn. **punase terrori** rakendamisel. Samuti lülitasid nad tõsiste tegijatena kaadripuuduses sipleva Tšekaa veretöedesse. Kuid kõige olulisem oli revolutsiooni püsijäämises ilmselt Lenini geniaalne tõdemus, et müüdavate venelastega võib Venemaal valitsemisest vaid unistada. Et muuta see tegelikkuseks, asendati näiteks Smolnõi ja hiljem Kremli valvemeeskonnad äraostmatute (kojuigatsevate!) lätlastega, mis sisuliselt tähendas nn. Vene valgete vandenõulaste plaanide täielikku läbikukkumist.

Kodusõja lõppemise järel saadeti Läti punaste küttide väeosad lihtsalt laiali. Mooramaa mees oli oma töö teinud. Ka Kremlist kõrvaldati läti soost soldatid. Vaid “raudne Felix” (Dzeržinski) kasutas kuni oma salapärase surmani (1926) haritud läti kaadrit. Kokkuvõtteks jäi olude sunnil “punasesse paradiisi” paras portsjon petetud lätlasi, kellele hulgas viidi stalinliku puhastuspoliitika tulemusena läbi põhjalik selektsioon — säilitati vaid “väärtuslik materjal”. Ei maksa unustada, et selle käigus hävitati halastamatult ka punavõimu kindlustanud Kodusõja kangelased (Vacietis

jt.)... Ellujäänud hirmunud ja müüdav kommunistlik “eliit” (Lacis jt.) osutus asendamatuks abinõuks “*nõukogude võimu taaskehtestamisel Lätimaal*” 1940-ndatel aastatel. Nemad olid ka need kuulekad käsutäitjad, kes hiljem juurutasid Kremli kuritegelikku venestamisplaani. Nimelt nägi NLKP Poliitbüroo salajane strateegia ette Baltikumi lõhestamise. Selleks oli vaja rahvuslikult segi paisata ülioluline keskmine lüli — Läti NSV. Lõimitavad parteijuhid kiitsid kuulekalt heaks massilise migratsiooni, mille tulemusena taasiseseisvumise ajaks (1991) oli Lätis tekkinud hirmuäratav olukord — peaaegu pool rahvastikust (sh 2/3 Riia ja 95% Daugavpilsis elanikkonnast) olid juba venelased! Ja polnud midagi siis imestada, et sellise “erilise teene” eest osutati eelviimasele Läti NSV kompartei I sekretärile (sm. Boriss Pugole) erilist au, suurimat tunnustust, mida võidi karjääriredelil üldse NSVL-s saavutada — kutsumist Moskvasse ja kuulumist NLKP Poliitbüroo ridadesse. Tema kiituseks võib öelda siiski seda, et pärast 1991. a. augustiputši ebaõnnestumist suutis ta (vandenõulasena!) endale püstoliga lõpu peale teha...

Rahvuskeha nii suur vähendamine löi kõik eeldused parteilise ja KGB kontrolli eriti tulemuslikuks rakendamiseks, samuti toimus kuritegelikus maailmas juhtrolli üleminek (nagu ka Eestis) täielikult vene maffia kätte. Kuna vene kommunistide pärisosaks on alati olnud valetamine ja varastamine, siis sai see normiks ka Läti NSV-s. Eriti soodustas seda kahtemata veel okupatsioonivägede massiivne kohalolek, mis kujundas välja erilise, nn. **Nõukogude korruptsiooni**. Selle olemus — (kõrgemate) sõjaväelaste käsutuses olevate peaaegu piiramatute materjalivarude kantimisoskus tsiviiltarbesse, mis seal n-ö venelastevahelise tehinguna oli eriti efektiivne. Seetõttu ei olegi midagi imestada, et korruptiivne mõtlemine omandas Lätis lausa erilised mõõtmed, imbus olemuslikult kogu ühiskondlikku teadvusse. Taasiseseisvumine ei vahetanud ju välja ei inimesi ega nende mõtteviisi, mistõttu pole praegugi õitseva korruptsiooni üle mingit mõtet imestada.... Seda enam, et Seim jättis vastu võtmata igasuguse korruptsiooni vähegi piirava seadusandluse. Probleemile hakkas tähelepanu juhtima alles Ameerikast tulnud president Vika-Freiberga, kuid paraku jäid tema käed liiga lühikeseks. Olukorrale lisab erilist vürtsi veel asjaolu, et siin sisuliselt likvideerimata jäetud KGB seotus kuritegeliku allilmaga pole ju samuti mitte kusagile kadunud... Miks peaksime siis arvama, et täna Venemaad valitsevad kagebiidid ei kasuta ka seda trumpi olukorra destabiliseerimiseks ja Venemaa huvide pealesurumiseks Lätis ning Baltikumis tervikuna. Paljud kõnekad faktid (nt. nn. *Paksasgate* 2004 ning 2005. aastal väga kõrgete valitsustegelaste KGB-mineviku lausa ridamisi avalikuks tulek Leedus) tõestavad selle tõsielulist olemust.

(Järgneb.) **Tiit Merenäkk**

MIS TOIMUB VANAVESKI KINNISTUGA III?

Seekordse loo lugejateni jõudmise ajaks on möödunud 12 kuud Vanaveski detailplaneeringu avaliku väljapaneku esimesest päevast (30. 11. 2006. a.), kuid vallavalitsuse istungil vastuvõetud korrektselt vormistatud otsust selle edasise saatuse kohta pole omanikud tänaseni veel näinud! K. a. aprillis saime kirja, kus vallavalitsuse liikmed (otsesõnu öeldes) olid otsustanud meiega kauplemise hakata (kirja saab lugeda internetis valla kodulehelt). Mis on see, mis sunnib praeguseid vallavalitsuse liikmeid nii meeletultlikke samme ette võtma, mis eriline „kullatükk“ see meie kinnistu siis ometigi on? Kahel erineval ajal saadetud ühesuguse (kauplemise) tekstiga paberil on kummalgi eri abivallavanema allkiri, alles kolmandale, septembris saadetud sarnasele paberile suvatses vallavanem isiklikult alla kirjutada. See kolmas kauplemise varjundiga kiri tõestas meile veelkord, et Urmas Aaval on kindel plaan meie valdusse allesjäänud Vanaveski kinnistu mereäärset tükid vahendeid valimata meilt ikkagi kätte saada! MIKS?

Vastuse saamiseks kulgeme tagasi aega, kus Mart Kenk koos Enno Kaarega AVO Grupp OÜ-st plaanisid ühe osa kunagisest Vanaveski kinnistust ära võtta, olen kindel, et niiditõmbajaks oli sealjuures vallavanem – nii nagu ta on seda ka praegu.

Meil oli 1998. a. alguses AVO Grupp OÜ poolt detsembris 1997 koostatud Vanaveski kinnistu plaan, kus kinnistu kogusuuruseks oli 10,4 ha. Parklast Pärnu poole jääva kunagise pidude platsi merepoolsesse ossa oli Vanaveski kinnistu sisse moodustatud **0,2402 ha suurune Ranna kinnistu, sihtotstarbega – väikeelamumaa!?** Elamuid seal küll pole olnud ja kellele see kinnistu kuulus moodustamise ajal, seda oleks hea asjaosaliste käest kuulda. OÜ Nelikkond on registreeritud äriregistris alles 04. 11. 1998. a., seega ligi aasta peale plaani valmimist (dets. 1997) ja just selleks ajaks, kui plaaniti meie käest n-ö pidude platsi äravõtmist (selleks ajaks moodustati kinnistu Ranna I). Notariaalne leping on vormistatud 29. 12. 1998.

Kõik see, mis eelnes 1998. aasta detsembrile ja aasta enne, annab tunnistust hästi läbimõeldud kokkumängust.

1998. a. varakevadel tuli meie jutule üks Häädemeeste elanik, kes soovis oma Tartu sugulasele mereäärset maatükki suvekodu rajamiseks. Mis siis ikka, inimene meile hästi teada (jätan nime enda teada, meie tema vastu viha ei kannan), kutsugu sugulane maad vaatama, mida meil nüüd pakkuda oli. Meeldiv noorpaar oligi ühel päeval kohal, leidis sobiva koha ja leppisime maa-eralduse tegemises kokku. Ja siit saidki alguse meie katsumused. Pöördusime esialgse plaanitegija, Enno Kaare poole Pärnus Lõuna tn, kes saatis meid nüüd juba uude firmasse E.O. MAP Rohelisel tänaval. Nähtavasti oli tema ülesanne täidetud ja et koostöö vallaga liialt silmapaistev poleks, pidi edaspidiseid kinnistute jagamisi teine firma tegema hakkama, selles jõudsin selgusele peale Vanaveski toimikuga tutvumist käesoleval aastal (tulgu mulle keegi vastupidist tõestama!).

Kuna maasoovijad ootasid väljavalitud osa kättesaamist, siis **1998. a. 29. juunil** saingi E.O. MAP-ilt arve kinnistu jagamise eest tasumise kohta ning sellega algas Vanaveski II maatüki laiaulatuslik tükeldamine. Kõik oli

asjameeste (Kenk, vallavanem, maamõõtjad) poolt ära korraldatud nii, et meie ei saanud siis mitte midagi aru, mis toimub. Meie maaga lihtsalt tehti, mida taheti (vt. Ranna I registreerimise õiendilt aluseks olnud kuupäeva **30. 06. 1998**) – kaasatud oli maavanem, notaribüroo, Hdm. elanik oma maaostjast sugulasega, kes esines „tankisti“ rollis... Nii petetakse heauskseid tänase päevani.

*RIIGI MAA-AMET, Pärnu Maakataster
ÕIEND*

Katastriüksus 21303 : 005 : 0129 Ranna I maaiüksus

Asukoht: Pärnu mk. Hdm. Vald, Orajõe küla

Sihtotstarve: 100% maatulundusmaa

Registreeritud: 10. 08. 1998

Alus: E.O. MAP Pärnu OÜ avaldus nr. 98-43 30. 06. 1998

Katastriüksuse pindala: 3,17 ha

Omanik(ud): Arvo Koitla, Orajõe küla, Hdm. Vald

M. Kenk korraldas notariaalse kinnistu jagamise ja hüpoteegi muutmise lepingu sõlmimise maavanemaga **09. 09. 1998. a., aasta varem oli ta ise teinud esimese sissemaks (2024 kr) Pärnu Maavalitsusele!?**

ERASTAMISVÄÄRTPABERI MAKSEKORRALDUS

Maksja nimi: Mart Kenk

Maksja panga nimi: Eesti Ühispank Pärnu Kontor

Saaja nimi: Pärnu Maavalitsus

Saaja panga nimi: Eesti Ühispank Pärnu Kontor

Summa: kaks tuhat kakskümmend neli krooni

Alus: 29. 09. 97. a. Pärnu Maavanema korraldus maa erastamiseks OÜ Nelikkondile nr. 1072

Panga sissekanne: 09. 09. 1997.

Eelnevalt saime Vanaveski uue plaani, kus 10,4 ha suurune kinnistu oli jagatud neljaks kinnistuks viie katastriüksusega, lisaks veel see väike Ranna kinnistu. Oli moodustatud 3,17 ha suurune Ranna I, Ikla poole parkla kõrvale 2,54 ha suurune Vanaveski I kinnistu ja sirge joon tõmmatud merest maantee-ameti maani ning nüüd tuli alles jagamise peapõhjus, see ostja valitud väike maatükk mere ääres. See oli Vanaveski II kinnistu 0,2843 ha ning lõpuks oli moodustatud veel Loode ojaga piirnev Vanaveski II maatükk. Kõik see jagamine tehti meiega konsulteerimata, sest kätte oli vaja saada meie teadmata moodustatud Ranna I kinnistu. Selleks oli tarvis leida põhjus, et me ise suure kinnistu jagamisest huvitatud oleksime ning leitigi koostööd tegev kohalik, kes pidi kellegi võõra kohale tooma.

Nüüd juba teadsime, et ostu-müügi tehinguga müüme tükikese meile kuuluvast maast tartlasest ostjale, kuid müügitehingu asemel algas meie süüdistamine. Meie pidavat müüma teadlikult maad, kuhu ei saa ehitada, see on maatulundusmaa ja jääb veekaitsevööndisse! Ei teadnud meie sellest siis midagi, küll aga oleks võinud seda meile maamõõdufirmade inimesed rääkida, sest küsiti ju, miks me eraldust tahame ja vallaametnikud (kes kõigest teadlikud olid) vaikisid – teadagi, miks. Ja tagatipuks oli kuulda, et maasoovijast tartlane pidi töötama kinnisvarafirmas, ta pidi väga hästi teadma, et nii lähedale merele ehitada ei saagi, kui pole olemasolevat vundamenti. Küll meiega on teatrit tehtud, aga see oli alles tiheda hooaja algus!

Peale ostja süüdistusi tuli meil kohtu vahet käia, seegi oli näitemäng nagu ka paar järgmist kohtuasja, millest saab lugeja edaspidi osa. Hoopiski „**VANAVESKI NÄITEMÄNG**“ võiks olla meie järjeloo nimi!

Lydia Koitla

Raiesmaa talu lauda lugu III

Pärnu Maakohus	25. 07. 2007
Kaebuse esitaja:	Lembit Künnapas
Kaitsja: advokaat	Armand Reinmaa
Vastustaja:	Häädemeeste Vallavalitsus

KAEBUS 26 juuni 2007 aasta Häädemeeste Vallavalitsuse ehitusnõuniku Olavi Liimali koostatud väärteoasjas nr: 1 tehtud otsuse [vt. RH nr.8 lk 4] tühistamiseks. /---/

Käesoleva kaebuse esitamise põhjuseks on asjaolu, et väärteoasjas 26.06.2007 aastal tehtud otsus nr: 1 on ebaseaduslik ja selle tegemisel on rikutud seadust, mis seisneb alljärgnevas:

1. /---/ Vaidlustatud väärteomenetluse otsusest jääb ebaselgeks ja arusaamatuks, millist Ehitusseaduse § 29 lg 1 ja 2 nõuet on Lembit Künnapas rikkunud. /---/

Käesoleval juhul puudub Lembit Künnapas poolt väidetavalt toime pandud väärtegu, st. puudub õigusvastane tegu. Kaebaja ei ole toime pannud väärteoasjas tehtud otsuses kirjeldatud tegu ning tema käitumises puuduvad väärteotunnused.

Seega leiab kaebaja, et mistahes juhul on väärteoasjas tehtud otsuses karistamise aluseks olev kvalifikatsioon väär, milline omakorda teeb otsuse ebaseaduslikuks.

VTMS ei näe samuti ette raskendava asjaoluna asjaolu, et menetlusalune isik keeldus väärteoprotokollile alla kirjutamast. Selline raskendava asjaolu märkimine väärteoasja otsuses on küüniline ning ebaseaduslik.

VTMS § 74 lg 1 p 6 kohaselt peab olema otsuses märgitud väärteo lühikirjeldus. Kaebuse esitaja leiab, et otsuses märgitud lühikirjeldus ei vasta väärteo koosseisule ning on puudulik. Kaebuse esitaja leiab, et nii väärteo protokoll koostamisel kui ka otsuse tegemisel puudub viide üleüldse asjaolule, et Lembit Künnapas on väidetava omavolilise ehitise ehitanud või püstitanud ning samuti puudub motiveering, et tegemist on ehitisega ehitusseaduse mõistes. /-----/

2. Lembit Künnapas ei ole püstitanud ega ehitanud omavolilist ehitist ehitusseaduse mõistes.

Ehitusseaduse § 2 sätestab ehitise, projekteerimise ja ehitamise mõiste. Ehitusseaduse § 2 lg 1 kohaselt on ehitis aluspinnasega kohtkindlalt ühendatud ja inimtegevuse tulemusena ehitatud terviklik asi. Ehitised jagunevad hooneteks ja rajatisteks. Lembit Künnapas ei ole ehitanud aluspinnaga kohtkindlalt ühendatud terviklikku asja. Seega ei ole Lembit Künnapas rikkunud ehitusseaduse nõudeid. /---/

Protokollil vormistamisel ehitusnõunik ei selgitanud kaebuse esitajale ka tema õigusi seoses protokolliga.

Ainuüksi õiguste tutvustamata jätmine väärteoprotokollil koostamisel on oluline väärteomenetlusnormi rikkumine, milline on otsuse tühistamise aluseks.

Tuginedes eeltoodule puudub Raiesmaa kinnistul ebaseaduslik ehitis ning Lembit Künnapas teos puuduvad väärteotunnused, mille eest kohaldatai kaebuse esitajale karistus. /---/

Lähtudes eeltoodust ning tuginedes VTMS §-dele 23, 29 lg 1 p 1, § 114 lg 1 p 2 ja § 132 p 3 palun:

1. kohtul välja nõuda väärteomenetluse toimik Lembit KünnapasE asjas;
2. Kohtuistungil tunnistajana üle kuulata Kaido Künnapas.
3. tühistada 26 juuni 2007 aasta väärteoasjas nr. 1 tehtud otsus täies ulatuses.
4. hüvitada Lembit Künnapasemale põhjendatud õigusabikulud, mille nimekirja esitame kohtuistungil.

Austusega advokaat **Armand Reinmaa**

HÄÄDEMEESTE VALLAVALITSUSE ARVAMUS

Pärnu Maakohus Teie: 06. 08. 2007 nr 4-07-3777

Meie: 28. august 2007 nr 21.3-7.1/1184

Lembit Künnapase kaebus ehitusnõunik O. Liimali otsusele 26. 06. 2007.a. väärteoasjas

Häädemeeste Vallavalitsus leiab, et tulenevalt kogemuste ja praktika puudumisest väärteomenetluse läbiviimiseks, on ehitusnõunik nii protokollil koostamisel kui ka otsuses jätnud nõuetekohaselt ja vajalikul määral kajastamata väärteotunnused ning ebaõigesti viidanud kohaldamisele kuulunud materiaalõiguse normidele. Seetõttu tuleb Lembit Künnapasemale karistuse määramist lugeda põhjendamatuks.

Häädemeeste Vallavalitsus on nõus kaevatud otsuse tühistamisega kirjalikus menetluses ja kohtuistungist osa võtta ei soovi.

Lugupidamisega **Urmas Aava**, vallavanem

KOHTUOTSUS

EESTI VABARIIGI NIMEL

Kohus	Pärnu Maakohus
Otsuse tegemise aeg ja koht	13. 11. 2007.a, Pärnu
Kohtunik	Teet Olvik

/---/

RESOLUTSIOON

Juhindudes Ehitusseaduse § 29 lg 1,2; § 69 lg 1 ning Väärteomenetluse seadustiku § 29 lg 1 p 1, § 120, § 132 p 3, § 133-135 kohus otsustas **rahuldada Lembit Künnapase kaebus. Tühistada Häädemeeste Vallavalitsuse ehitusnõunik Olavi Liimali poolt 26.06.2007.a tehtud üldmenetluse otsus nr 1 täies ulatuses ja lõpetada Lembit Künnapase suhtes väärteomenetlus teos väärteotunnuste puudumise tõttu.**

Kohtuotsus saata teadmiseks kaebuse esitajale ja Häädemeeste Vallavalitsusele. /---/

Kohtunik **Teet Olvik**

LÕPPSÕNA. Seoses siin lõppenud ülevaatega Häädemeeste vallavalitsuse (loe: Häädemeeste vallavanema) Lembit Künnapase vastasest kampaaniast, teeb "Roheline Häädemeeste" vallavanemale ettepaneku paluda tema ees avalikult vabandust – kas siis meie järgmises numbris või vallalehes "Koduvald".